

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.955 van 17 augustus 2018
in de zaak A. 225.466/XIV-37.748**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kati Verstrepen
 kantoor houdend te 2060 Antwerpen
 Rotterdamstraat 53
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 7 juni 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 203.501 van 4 mei 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 25 juni 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Wat de ontvankelijkheid van het cassatieberoep in hoofde van tweede verzoeker betreft, dient te worden opgemerkt dat degene die een cassatieberoep bij de Raad van State wil instellen niet enkel een belang moet laten blijken maar ook moet partij geweest zijn in het door het cassatieberoep bestreden arrest. Te dezen was verzoeksters

minderjarige zoon geen partij in het geding voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zodat het cassatieberoep in zijn hoofde kennelijk niet-ontvankelijk is.

2. In het licht van artikel 8 van het EVRM, dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter na te gaan of de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de voorhanden zijnde feitelijke gegevens van de zaak tot zijn beslissing is gekomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat in de aanvankelijk bestreden beslissing “wel degelijk een belangenafweging heeft plaatsgevonden in het licht van de door verzoekende partij aangebrachte stukken betreffende haar privéleven en de banden met België” en besluit vervolgens op gemotiveerde wijze dat “verzoekende partij met haar betoog niet aannemelijk maakt dat er sprake is van een onzorgvuldige dan wel kennelijk onredelijke belangenafweging in het licht van haar privéleven in België” zodat “[e]en miskennen van artikel 8 van het EVRM of van de motiveringsplicht [...] niet voor [ligt]”. Verzoekster toont met haar betoog, waarin zij er klaarblijkelijk van uit gaat dat enkel een beroep met hervormingsbevoegdheid als een effectief rechtsmiddel kan worden beschouwd, niet aan dat het annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet zou voldoen aan de vereiste van een effectief rechtsmiddel in de zin van artikel 13 van het EVRM. Bovendien heeft verzoekster de schending van artikel 13 van het EVRM en het gebrek aan een effectief rechtsmiddel niet aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 400 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeventien augustus tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Carlo Adams